

Hemels wandelen op ongerept Kárpáthos

Het Griekse eiland Kárpáthos is ruig en ongerept. Ideaal voor rustzoekers die ook wel in zijn voor een stevige wandeling. Samen met de Nederlandse Renate, die al jaren op dit eiland woont met haar Zweedse 'Viking' Thom, volgt journalist Monique van Gaal de paden waar ezels en geiten hen voorgingen.

TEKST EN BEELD: MONIQUE VAN GAAL

Kárpáthos is het op één na grootste eiland – na Rhodos – van de Dodekanesos. De meeste dorpen, zoals hoofdplaats Pigadia, en de luchthaven bevinden zich in het vlakke zuiden, terwijl steile berghellingen het langgerekte, woeste noorden van het eiland kenmerken. Kárpáthos is een echt authentiek Grieks eiland en kent (nog) geen massatoerisme. Rustzoekers en wandelaars komen hier graag, maar gezelligheid is nooit ver weg. Flaneer langs de winkeltjes of geniet van het uitzicht op de vissersbootjes vanaf een van de vele terrasjes in de pittoreske haven van Pigadia. Ook gemoedelijke badplaatsen als Ammopi en Lefkos hebben de vakantievierder veel te bieden. Avlóna ligt in het noorden van het eiland en is in anderhalf uur met de auto te bereiken vanuit Pigadia.

Wandelen met Renate

Doorkijkje in Pigadia

Achata Beach is Renate's favoriet

Het oude stadje Olympos staat op de Unesco Werelderfgoedlijst

Ik geniet intens van de rust in dit verlaten, onherbergzame landschap

Eerst horen we ze, dan zien we ze. Balkende ezels. Renate had het mij al beloofd, maar dat ze zó dicht achter ons aan zouden gaan lopen, daar had ik even niet op gerekend. Nieuwsgierigheid straalt van de dieren af. De oren staan naar voren gedraaid, “ten teken van begroeting en interesse, ze zijn ons duidelijk goed gezind,” stelt Renate mij gerust. Ezels, ze horen net zo goed in dit landschap vol ezelpaadjes – *kalderimia* in het Grieks – als de rotsen waar we op lopen. We laten het kleine dorp Avlóna achter ons, startpunt van de lange wandeling bergafwaarts naar Vrougounda, in het uiterste noorden van Kápathos.

Pelgrimsroute

Van oudsher zijn het de pelgrims die dit stenen pad bewandelen, elk jaar weer in augustus. Rode stippen op de rotsen markeren de weg. Net als de pelgrims kent Renate deze route inmiddels als haar broekzak. Het is een aangename afdaling in twee snel voorbij vliegende uren, die we al verwonderend en kletsend vullen. Af en toe denk ik vooruit, aan de pittige klim terug die ons te wachten staat en begin ik 'm een beetje te knijpen. Maar voorlopig is het simpelweg intens genieten van de rust in dit verlaten, onherbergzame land met reusachtige rotsblokken. In geen velden of wegen een mens te bekennen. En terwijl het uitzicht op de kristalheldere zee zich voor onze neus langzaam ontvouwt, en ook het eilandje Saria – dat ooit door erosie gescheiden van Kápathos kwam te liggen – in beeld komt, zien wij heel in de verte het oude Vrougounda opdoemen. Dit stadje, gelegen op een plateau hoog boven de zee, was in de zesde eeuw voor Christus een van de vier bloeiende nederzettingen op Kápathos. Van de stad is niet veel meer over, maar de vele resten van vestigingsmuren en in de rotsen uitgehouwen graftombes zetten heel mijn voorstellingsvermogen in werking.

‘Ons thuis’

We dalen de stenen trap, hoog boven zee langs de steile klif, af naar de grotkapel. Onze ogen moeten even wennen aan het duister, maar dan komt het unieke, primitieve kerkje met het stenen altaar vol in het zicht. Terug op het plateau rusten we wat uit aan de schaduwrijke picknicktafel, voor we aan de lange klim terug naar boven beginnen. Onder het genot van veel kopjes salie thee – op Kápathos vind je tal van kruiden, zoals oregano, tijm, dille, wilde peterselie en munt – vertelt Renate over haar leven hier op het eiland. Samen met haar Zweedse man Thom, hond Jax en kater Oscar. “Met Thom ben ik jarenlang de hele wereld over ▶

De ezels zijn ons goed gezind

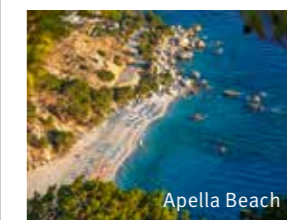

6x Strand

■ **In Pigadia** (Kápathos-stad) vind je naast een pittoreske haven ook het langste strand (ruim 3 km) van het eiland.

■ **Ammopi** is een fijne strandbestemming. Het ligt 7 km ten zuidwesten van Pigadia en heeft meerdere zand- en kiezelstrandjes verscholen tussen rotspartijen. Kraakhelder zeewater (goed snorkelen) en met het witte kerkje Agios Apostoli als schilderachtig middelpunt. In de zomer is er een busverbinding met Pigadia.

■ **Apella Beach** is uitgeroepen tot een van de mooiste stranden aan de Middellandse Zee.

Apella Beach

■ **Achata Beach** is de favoriet van Renate. Een kiezelstenen strandje met kleine grotten. Eén daarvan met tunnel waar je doorheen kunt tijgeren. Je kunt er heerlijk eten bij de strandbar.

■ **Lefkos**: fantastisch zandstrand.

■ **Agios Theodoros Beach** (in het zuiden). Schraap wat klei van de rotswand en smeer je gezicht ermee in. Goed voor je huid!

Doen

■ **Art and Walk** organiseert naast wandelingen tal van andere activiteiten. Denk aan creatieve workshops schilderen of mozaïekwerk maken, op bezoek bij de imker, meehelpen met de olijvenpluk in november of aan scuba diving.

Artandwalk.com

In Avlóna, een grotendeels verlaten gehucht, doe je echt een stapje terug in de tijd

6x Eten

■ Pigadia Restaurant

Gerund door een lokaal stel: zij is de ober, hij de chef. De allerbeste makarounes (pasta in de vorm van oorschelpen) in Pigadia.

■ Sardeles BBQ

Restaurant aan het lange strand van Pigadia. Heerlijke salades.

■ Calypso Restaurant

Fantastische Griekse tirokftedes, oftewel kaasballetjes. (Ammopi)

■ Skala Bar Proef hier de authentieke ouzo milkshake. (Ammopi)

■ Verse vangst van lokale vissers in Finiki aan de westkust. Skaros (papegaaivis) is een geliefde vissoort.

■ Taverna Mesogios De beste mezedes, typisch Griekse hapjes. Vraag naar de *orgasm salad* met speciale lokale kaas. Chef doet aan Gordon Ramsey denken. (Pigadia)

Buureilanden

■ Kasos ligt ten zuidwesten van Kárpathos, op anderhalf uur varen. Een onontdekt eiland met een trotse geschiedenis.

■ Saria is een onbewoond eiland ten noorden van Kárpathos (gescheiden van elkaar door een kanaal van slechts 100 meter). Vanaf Pigadia en Diafani worden in de zomermaanden dagexcursies per boot aangeboden.

■ Kárpathos ligt precies tussen haar immens populaire buureilanden Rhodos en Kreta in. Een paar keer per week varen veerboten tussen de eilanden.

gereisd met de rugzak, maar Kárpathos is de plek waar wij steeds naar zijn teruggekeerd. Nu wonen we hier al jaren en is het eiland echt ons thuis geworden, mede dankzij het succes van onze onderneming Art and Walk.” Dit is blijkbaar zo’n eiland dat niemand loslaat. Zo ook de vele emigranten die vanaf de Tweede Wereldoorlog naar de Verenigde Staten verhuisden om geld te verdienen. Geld om terug naar huis te sturen, zodat het eiland opgebouwd kon worden. Er is vrijwel geen emigrant die zijn oude dag elders zal slijten dan op Kárpathos.

Nostalgie

Bij terugkomst wacht ons in de taverna van Avlóna een heerlijke, typisch Griekse lunch. Welverdiend! In Avlóna, een grotendeels verlaten gehucht, doe je echt een stapje terug in de tijd. Ook Michalis en Anna, de eigenaars van de taverna, zijn al aardig op leeftijd. Toch zijn zij de hele dag in touw. In hun moestuin, of met het koken voor onverwachte gasten. Natafelend in het midden van hun nostalgie oproepende huis annex verlenging van de taverna, krijgen wij allerlei lekkers toegestopt, van zoete koekjes tot dikke pruimen. Stiekem kijk ik uitgebreid om mij heen en bewonder de volbehangen wanden met familiefoto’s, religieuze afbeeldingen en schilderijen van zeilschepen en schippers.

Tijd voor de rit terug naar mijn hotelletje in Pigadia, ook bekend als Kárpathos-stad. We maken er een mooie toer van, langs uitzichtpunten op ruige kusten en stille stranden. Maar ook langs Olympos. Hoe prachtig het dorp daar ligt, temidden van hoge bergtoppen en diepe ravijnen. Ooit een voor piraten onneembare plek, nu een trekpleister – waar de bewoners zich nog altijd traditioneel kleden – die op de Unesco Werelderfgoedlijst staat.

Hoogste top

Vanuit Pigadia maak ik die week meerdere wandelingen. Langs witte bergdorpjes, olijf- en wijngaarden, hier en daar een oude *stávlo* (stal). Door de beschutte vallei van Pigadia, en naar de boven op een berg gelegen kapel van Profitis Ilias, met geweldig uitzicht op Achata Beach. De prachtige Lastos hike voert door pijnbossen en biedt telkens weer een blik op de allerhoogste top van Kárpathos, de Kali Limni (1215 meter). Met een kustlijn van zo’n 160 kilometer is de blauwe zee altijd wel in beeld. De Meltemi, de harde tot stormachtige wind die vooral in de zomer over de Egeïsche Zee waait, doet zich ook deze week gelden. Zeker niet onaangenaam bij temperaturen van dik dertig graden. En ja, de geiten, ze zijn nooit ver weg. Zijn ze dat wel, dan is het geheid het gerinkel van hun bellen dat je tijdens de wandeling vergezelt. ■

Het kerkje Agios Apostoli in Ammopi